

Raptein Praun.

Üks Teekdia, kes omma seltsiga Gotlandi maal reisimas olnud, kirjotab sedderoisi:

Pärva pärast sedda, kui meie Klasgewi liinast saime ärratulnud, jäime ühhe allenoisse seisma. Mis meie suu näggime, se moodub viist igga hea innimesse süddamesse. Üks mees, ei mitte ühtesre, agga ömmeti kau-niste ehhitud, tulli ratsa hobbosega seõna. Et sferi eite, fus meie Forteris oslime. Temma astus hobbose seljast mabha, andis hoost suue rutiooga trakt r perre mehhe kätte ja lippas ühhe vanna mehhe pole, kes prüggi ud ulit-

ulitsa fallas tööd teggi ja needte ueste mabha-pandud siivid nuiagga liini tampis. Si temma manna meest lahkesti terretanud, siis ta pallus temma käest nua enne e kätte, hakes tampima ja ütles: Ge on viist raske ja libbetö nifuggusse wanna mehhe kohta. Ees tei olle siis ühtegi poega, kes sedda woiks eniseholeks vältta? Wanna mees vastas: Nah, aus Herra, mul on pole mahwa pega, agaaneed ei ole siin. Bodras ütles: Ärge nimmetage mind ausaks Herraks; minno lõbhus on ennemikne teie halli Peale au anda. Kus siis teie poja on? Wanna mees vastis: Minno vannem poeg on väe peäl, Ostindia maal, ja norem läinud nüüd väe peale, karsma kuida on weab, ehk temast ka nifuggune woiks sadə, kui temma vannem wend on. Bodras küsisid äkkis-te: Kuida siis teie keskmisse poja lugu on? Siin pühkis wanna mees silmi ja ütles vutte, healega: Ge waene pois on minno eest läes